

in dve hčeri, jako ljubeznivi goski, ki bodeta imeli tudi nekaj pod palcem!«

»Lansko leto so bili že tukaj, še preden si ti Gojko vzel prodajalnico v zakup,« pravi Weber. »Vsi trški gospodje so noreli za dekletoma, kateri sta, mimogrede povedano, zelo prijetni, a pred vsem vrlo izobraženi. No, bo vsaj nekaj izpremembe v ti naši enoličnosti!«

Šahar se nagne proti Gojku in mu pošepne, toda vendar toliko glasno, da so slišali vsi:

»Vidiš, ena teh dveh bi bila zate! To je vsaj nekaj poštenega!«
Gojko se nasmeje. Všeč mu je bilo.

»Bodemo videli! — Neža, prinesi še liter!«

Vsi davišnji trdni sklepi Gojkovi so bili že splavali po vodi ali bolje po vinu, in nalival in pil je zopet ter niti enkrat ni pogledal, kaj se godi v prodajalnici. Pozno popoldne so se zopet vsi skupno napravili v »hotel«, a gospod Gojko si je drugo jutro moral vnovič zdraviti lase.

(Dalje prih.)

Rosa mystica.

Ti skrivnostni moj cvet, ti roža prekrasna!
Jaz sem te iskal,
mimo tebe sem šel in pogledal sem te —
in ves sem vztrepetal.

In moje srce zaslutilo je
tvojo tajno moč;
in moje srce začutilo je,
kak jasni se noč.

In v moji duši zacvelo je
zakladov nebroj;
vse bitje mi zahrepenelo je
za teboj, za teboj,
ti skrivnostni moj cvet, ti roža prekrasna!

O jaz sem bogat!
Pomagaj, pomagaj mi dvigniti
moje duše zaklad . . .

Oto Zupančič.

